

и събиралъ млади хора да ги записва въ комитета. Запознавалъ се съ много учители и свещеници, еснафи, селяни, и всички пленявалъ съ сладкото си слово за народна свобода. Презъ 1875 г. Каблешковъ обиколилъ много градове и села въ Пловдивско и възстановилъ комитетитѣ, които по-рано билъ основалъ Левски. За сжщата целъ той ходилъ въ Пиротъ. Каблешковъ билъ любимецъ на младежитѣ въ Копривщица. Като гледалъ какъ се мжчатъ беднитѣ жени за прехрана, намислилъ да отвори фабрика и да даде работа на много бедни хора. Ала народното дѣло го викало за славна борба.

Въ началото на 1876 г. въ Копривщица и Панагюрско пристигнали отъ Влашко Георги Бенковски, Панайотъ Воловъ, Георги Икономовъ и други да приготвятъ народа за въстание. Тѣ се срещнали съ Тодора Каблешковъ и разбрали, че той билъ направилъ много нѣщо и затова го признали за *апостолъ*. Тогава всички се съгласили да обикалятъ наново селата и градоветѣ, за да известятъ, че въстанието наближава. Всички се готвѣли — старци, жени и деца помагали. Народътъ чакалъ съ нетърпение 1 май.

Но . . . предателитѣ побъркали. Народното дѣло било издадено. Турцитѣ се научили, че главниятъ апостолъ въ Копривщица е Тодоръ Каблешковъ и пратили единъ началникъ съ 20 стражари да го хване заедно съ другаритѣ му. И наистина, Неджипъ бей съ стражари стигналъ на 19 априлъ късно вечерята въ Копривщица и се настанилъ съ хората си въ конака. Той повикалъ нѣколко граждани и ги задържалъ при себе си. Сутринята на 20-и априлъ Неджипъ бей пратилъ стражари да изловятъ нѣколко съзаклятници — другари на Каблешкова, а самъ той съ двама стражари отишелъ да улови Каблешкова въ бащината му кжща. Почукалъ на голѣмата и яка порта. Каблешковата майка отворила вратата и поканила началника въ хубавия и постланъ чардакъ. Тя донесла сладко и кафе на бея. Той запиталъ, дали Тодоръ е въ кжщи, да дойде, че му носи писмо